

พระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ สายบางปะอิน - พยุหะคีรี ตอนทางแยกต่างระดับชัยนาท

W.ff. ๒๕ഗെ

ภูมิพลอคุลยเคช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกิล้า ฯ ให้ ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓๒ สายบางปะอิน –พยุหะคีรี ตอนทางแยกต่างระดับชัยนาท ในท้องที่อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับ มาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนก็นอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในบริเวณที่ที่ จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ สายบางปะอิน – พยุหะคีรี ตอนทางแยกต่าง ระดับชัยนาท พ.ศ. ๒๕๓๖" มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังกับได้มีกำหนดสี่ปี

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ เขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่อำเภอเมือง ชัยนาท จังหวัดชัยนาท มีส่วนกว้างสองพันเมตร ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราช กฤษฎีกานี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

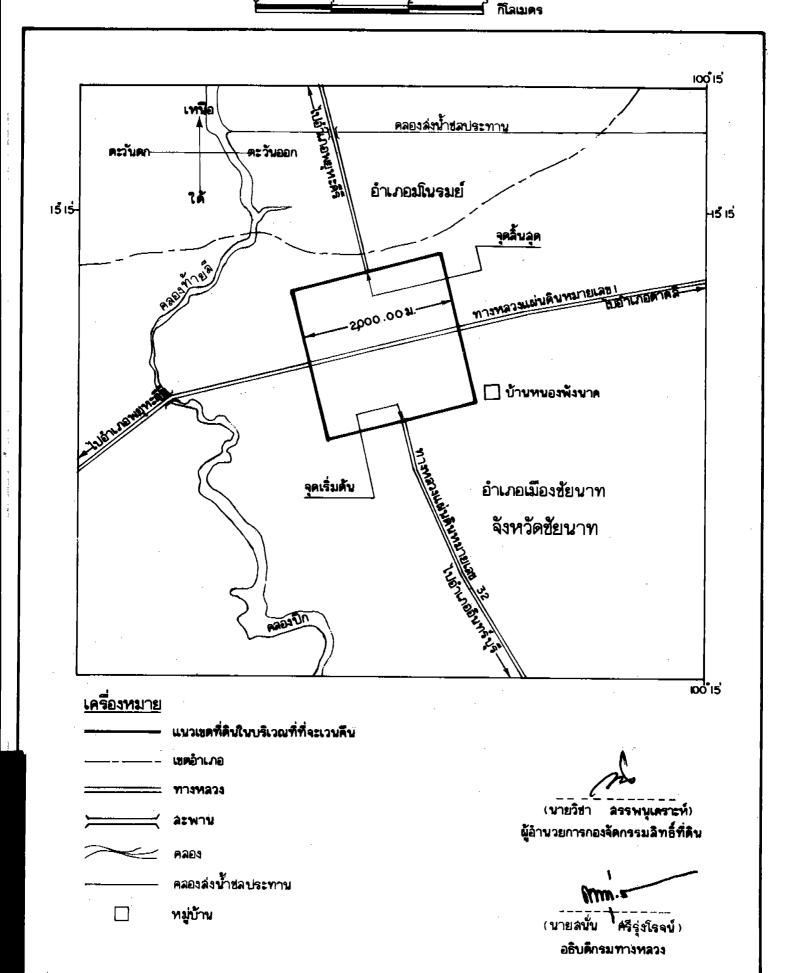
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนดีน

เพื่อชยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลช 32 ลายบางปะอิน - พยุหะคีรี ตอนทางแยกต่างระดับชัยนาท

Becuster Musher Larg

พ.ศ. 2536 มาตราล่วน เ : 50,000

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีความจำเป็นจะต้องขยายทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๓๒ สายบางปะอิน - พยุหะคีรี ตอนทางแยกต่างระดับชัยนาท ในท้องที่อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท เพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วแก่การจราจรและการขนส่งอันเป็นกิจการสาธารณูปโภค ใน การนี้ สมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ดังกล่าว เพื่อให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย จากเจ้าหน้าที่มีสิทธิเข้าไปทำการสำรวจ และเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้